

L'escenari de llauna Aquesta nit ve... Tarzan

Francesc M. Rotger

Significativa presència d'espectacles teatrals relacionats d'alguna forma amb el cinema, aquestes darreres setmanes, a les cartelleres de les Illes i de Palma en particular. Pedro Almodóvar (la seva veu, enregistrada a un contestador automàtic) intervé a la nova producció de *Diabéticas Aceleradas*, titulada, justament, *¡Esta noche viene Pedro!*: se suposa, al seu argument, que el realitzador de *Todo sobre mi madre* cerca protagonista per a una nova pel·lícula i, per això, visitarà el cabaret en decadència que serveix d'entorn a aquesta comèdia. Un altre realitzador de cinema, Pier Paolo Pasolini, de qui no fa gaire s'han commemorat trenta anys de la seva desaparició (i el Centre de Cultura "Sa Nostra" ho ha tengut ben present, amb un cicle específic), apareix com a personatge a *Copi i Ocaña al purgatori*, producció catalana programada al Teatre del Mar; comparteix escenari amb els altres dos creadors esmentats, un dels quals protagonitzà el documental de Ventura Pons *Ocaña, retrat intermitent* (1978).

Un actor mallorquí, Rafel Brunet, és el creador i el protagonista d'una nova versió de *Tarzan (El musical)*, centrada en un personatge que, si be el seu origen és literari (les novel·les d'Edgar Rice Burroughs), resulta evident que fou particularment el cinema qui li proporcionà la seva immensa popularitat (per cert: probablement, res més allunyat del refinat aristòcrata britànic concebut per Burroughs que l'home-simi interpretat pel desaparegut Johnny Weissmuller, aparentment amb greus limitacions del llenguatge; el Greystoke de Christophe Lambert se semblava molt més a l'original). No fa gaire una altra artista illenca, la ballarina i coreògrafa Laura Macías, ens presentà una visió diferent d'aquesta mateixa història, dins el seu muntatge *Tarzán y Jane*. I ja que parlem de dansa, Ramon Oller (qui fou Peter Pan, fa temps) ens ha portat fins a Palma la seva adaptació de *Romeu i Julieta*, peça shakesperiana reiteradament revisada pel cinema. Per cert: el *Molt soroll per res* de Sir William produït pel mallorquí Rafel Oliver i dirigit per l'alemany Konrad Zschiedrich (Kenneth Branagh dugué aquest títol al cinema, amb prou encert) ha continuat la seva trajectòria, tant a les Illes com a l'exterior.

Encara més teatre emparentat amb el cinema? Idò sí. Sergi López, prestigiós actor de la pantalla gran, tal vegada més reconegut a França que no a Espanya, insisteix en la seva estimació per l'espectacle en viu i ha passat per Manacor fa poc amb la seva nova creació, *Non solum*, un monòleg. D'altra banda, La Fura dels Baus, companyia igualment d'origen català, visita l'Auditori amb la seva *Metamorfosis*, basada en la novel·la de Franz Kafka del mateix títol. No em consta que aquesta història s'hagi portat mai al cinema. Sí, en canvi, com és sabut, una altra obra mestra de l'escriptor txec: *El procés* (1962), a càrrec d'Orson Welles i amb Anthony Perkins. D'*El procés* n'ha realitzat una altra adaptació la companyia mallorquina Morgana Teatre, en temps ben recents. ■